

Arrest

nr. 155 993 van 3 november 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 29 april 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 maart 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 juni 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 augustus 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat K. TERMONIA en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Eritrese nationaliteit te beschikken en geboren te zijn in Neteba in het jaar 1996. In 2011 stopt u met naar school te gaan toen u in graad zes zat om uw moeder te kunnen helpen aangezien u verklaarde dat uw vader als soldaat gestationeerd was in Asseb. U begon toen buiten te slapen en niet meer thuis omdat u bang was dat de politie u ging komen zoeken om u naar het leger te sturen. Nadat de politie uw moeder had meegenomen en haar gevraagd had waar u was waarop ze geantwoord had dat ze het niet wist, besloot u uit Eritrea te vertrekken. U vertrok uit Neteba op 7 mei 2013 en u stak te voet de grens over naar Ethiopië waar u in het Mai Ainy vluchtelingenkamp verbleef. U reisde daarna verder via Soedan naar Libië waar u in een boot de oversteek naar Italië maakte. U ging

dan via Frankrijk naar België waar u aankwam op 8 augustus 2014 en er asiel aanvraag op 11 augustus 2014.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u er tijdens het gehoor niet in slaagt uw beweerde Eritrese nationaliteit aannemelijk te maken.

Tijdens uw gehoor bij DVZ verklaarde u dat uw dorp, Neteba, in de zoba Debub ligt en in de subzoba Senafe (zie verklaringen DVZ, Persoonsgegevens). Toen u in het begin van uw gehoor op het CGVS de vraag gesteld werd in welke zoba uw dorp en de subzoba Senafe liggen zei u dat deze in de zoba Maekel liggen. U bevestigde dan dat Senafe in de zoba Maekel ligt en toen u geconfronteerd werd met het feit dat u een andere zoba had opgegeven tijdens uw gehoor bij DVZ en er u gevraagd werd of u zich nog herinnerde welke zoba u daar had opgegeven, zei u dat u het zich niet meer kon herinneren. Toen u geconfronteerd werd met het feit dat Senafe niet in zoba Maekel ligt, zei u dat u vergeten bent uit welke zoba u komt (zie gehoorverslag CGVS p.4). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat de stad Senafe en dus ook de subzoba Senafe in de zoba Debub liggen. Het is opmerkelijk dat u bij DVZ de correcte zoba opgeeft om dan tijdens uw gehoor bij het CGVS plots te vergeten uit welke zoba u komt en u een verkeerde zoba opgeeft. Er werd u ook gevraagd of u de zes zobas van Eritrea kent, waarna u de volgende zes namen gaf: Maekel, Debub, Anseba, Northern Red Sea (NRS), Southern Red Sea (SRS) en Mendefera (zie gehoorverslag CGVS p.4). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat Mendefera geen zoba is maar een subzoba (zobatata) genaamd naar de gelijknamige stad Mendefera, die tevens de hoofdstad is van Zoba Debub. Toen er u gevraagd werd wat de hoofdstad is van zoba Debub zei u dat dit Asmara is, terwijl uit de informatie in de blauwe map blijkt dat Asmara de hoofdstad is van heel Eritrea en ook van de zoba Maekel. Er werd u dan gevraagd of u zeker wist dat Asmara in zoba Debub ligt, waarop u bevestigde dat u er zeker van bent (zie gehoorverslag CGVS p.12). **Dat u bij DVZ eerst de correcte naam geeft van de zoba waarin uw dorp ligt om dan tijdens uw gehoor bij het CGVS een andere naam op te geven en toegeeft dat u vergeten bent welke naam u opgaf bij DVZ, terwijl die eerste naam die u opgaf de correcte was, toont aan dat u er geen idee van hebt in welke zoba Senafe en het dorp Neteba liggen.**

U werd tijdens uw gehoor op het CGVS geconfronteerd met het feit dat uw verklaringen niet geloofwaardig waren en u werd erop gewezen dat Senafe in zoba Debub ligt terwijl u verklaarde dat het in zoba Maekel zou liggen. U antwoordde daarop dat u het liever niet zegt wanneer u iets niet weet en dat u dan toch iets wil zeggen (zie gehoorverslag CGVS p.12). In het begin van uw gehoor op het CGVS werd er u nochtans gezegd dat, wanneer u het antwoord op een vraag niet wist, u niets moest zeggen waar u niet zeker van was (zie gehoorverslag CGVS p.2). Uw antwoord daarop was dat u niet nee wilde zeggen op de makkelijke vragen maar dat u dat wilde doen op de moeilijke vragen. Een uitleg die allerminst kan overtuigen en geen verklaring is voor uw gebrek aan kennis over de plaats van waar u verklaarde afkomstig te zijn. Er werd u dan wat later tijdens uw gehoor op het CGVS opnieuw gevraagd in welke zoba Senafe nu eigenlijk ligt en, hoewel het u voor de pauze expliciet gezegd werd dat Senafe in zoba Debub ligt, was u het opnieuw vergeten. Er werd u dan maar opnieuw meegedeeld dat de zoba waaruit u verklaarde afkomstig te zijn Debub heet. Er werd u dan gevraagd welke subzobas u kende in zoba Debub en u wist dat er twaalf subzobas zijn in Debub en u kon er daar acht van opnoemen. U kende dus niet eens de naam van uw eigen zoba en hoewel u die naam werd meegedeeld, vergat u die opnieuw maar u kon dan wel 8 van de 12 subzobas opnoemen in de zoba waar u de naam niet van kende. U gaf de naam Mendefera als naam van een subzoba (wat correct is, zie informatie blauwe map) maar u had die naam ook gegeven als de naam van een van de zes zobas in Eritrea (zie gehoorverslag CGVS p.4). U werd hierop gewezen en er werd u dan ook gevraagd of Mendefera nu een zoba of een subzoba was, waarop u eerst zei dat u het niet wist en daarna zei u dat u toch dacht dat het een van de zobas was, hoewel u de naam Mendefera had opgesomd als een van de subzobas. Er werd u dan maar gezegd dat Mendefera geen zoba is waarop u dan vroeg of de zesde zoba Adi Quala is (zie gehoorverslag CGVS p.15). Hoewel u dus de naam Adi Quala opgaf als de naam van een van de subzobas in zoba Debub (wat klopt), geeft u nu dezelfde naam als mogelijke zesde zoba. **Dit toont duidelijk aan dat u eigenlijk het verschil niet kent tussen een zoba en een subzoba. Dat u niet eens de zes zobas kan opnoemen van Eritrea en dat u blijft vergeten uit welke zoba u nu zelf afkomstig zou zijn, maar dan wel 8 subzobas kan opnoemen in de zoba wiens naam u maar bleef vergeten wijst duidelijk op het (slecht) ingestudeerde karakter van uw kennis van Eritrea. Uw verklaring voor het feit dat u 8 subzobas kan opnoemen maar niet weet in welke zoba deze liggen was**

dat u die namen op school geleerd hebt en dat u het nog eens gecontroleerd had voor uw gehoor op het CGVS (zie gehoorverslag CGVS p.15).

Toen er u gevraagd werd waar de meeste Kunama wonen in Eritrea zei u "Segeneiti en Gash Barka" (zie gehoorverslag CGVS p.17). Gevraagd wat Gash Barka is zegt u: "wanneer men aan Tigre vraagt van waar ze komen, dan zeggen zij Gash Barka". U slaagt er niet in uit te leggen wat Gash Barka nu eigenlijk is, u vergelijkt het met Senafe in de zin dat "er veel dorpen en steden zijn rond Senafe en die zijn er ook in Gash Barka" (zie gehoorverslag CGVS p.17). U zegt dan dat er daar misschien ook een stad is maar u weet niet waar Gash Barka nu eigenlijk de naam van is, u hebt enkel mensen horen zeggen dat ze van daar afkomstig zouden zijn. Gevraagd of u de naam Gash Barka misschien ooit op school hebt gehoord, zegt u dat dit niet het geval is. Gash Barka is echter de naam van een zoba in Eritrea (zie informatie blauwe map). Hoewel het u meerdere malen gevraagd wordt weet u duidelijk niet dat er een zoba is in Eritrea die zo heet. Hoewel u verklaarde op school de namen van verschillende subzobas geleerd te hebben (van een zoba waar u de naam niet van kent) verklaarde u dat u de naam Gash Barka nooit op school zou gehoord hebben. **Dat u niet weet dat Gash Barka de naam is van een zoba in Eritrea bevestigt de vaststelling dat u een erg oppervlakkige - dan nog slecht ingestudeerde - kennis hebt van Eritrea.**

Deze vaststelling blijkt eens te meer uit het feit dat u wel de naam herkent van de hoogste berg in Eritrea, met name de Emba Soira, maar dat u blijkbaar niet weet waar die berg ligt (zie gehoor CGVS, p.24). U verklaarde nochtans afkomstig te zijn uit de subzoba Senafe waar deze berg zich bevindt (zie informatie in dossier). Eens temeer komt de kennis die u heeft niet doorleefd over.

Hoewel u bij DVZ verklaarde nooit een Eritrese identiteitskaart gehad te hebben (zie verklaringen DVZ p.10, persoonlijke documenten), verklaarde u tijdens uw gehoor op het CGVS dat u wel een Eritrese identiteitskaart had in Eritrea (zie gehoorverslag CGVS p.10). Toen u op deze tegenstrijdigheid gewezen werd verklaarde u dat ze u dat niet gevraagd zouden hebben bij DVZ. U zei dan dat u uw identiteitskaart verkregen had in Eritrea in de derde maand van 2013. U zei dat men in Eritrea 18 jaar moet zijn om een identiteitskaart te krijgen, dus werd er u op gewezen dat u zelf verklaard had in 1996 geboren te zijn waardoor u in de derde maand van 2013 nog maar 17 jaar oud was. Hoewel u, op het moment van uw asielaanvraag verklaarde minderjarig te zijn, veranderde u die verklaring op 12 september 2014 en zei u toen dat uw geboortedag 1 januari 1996 was (zie Kennisgeving beslissing van leeftijdsbepaling p.3). Tijdens uw gehoor op het CGVS, nadat u er op gewezen werd dat u in 2013 nog maar 17 jaar was, te jong dus om een identiteitskaart in Eritrea te krijgen, zegt u dan eerst dat u zich vergist hebt en dan toch 19 jaar moet zijn en u zegt daarna dat uw moeder u wel degelijk zou gezegd hebben dat u 19 jaar zou zijn. Wanneer u dan gevraagd wordt wat de geboortedag is die op uw Eritrese identiteitskaart staat zegt u dat u zich dat niet kan herinneren (zie gehoorverslag CGVS p.11). Er werd u ook gevraagd of u dat niet gevaarlijk vond om een identiteitskaart te gaan halen bij de Eritrese autoriteiten, waarop u zei dat uw moeder die eigenlijk gaan halen is. U verklaarde namelijk al sinds 2012 niet meer in uw huis te slapen omdat u bang was dat ze u zouden arresteren en naar het leger gingen sturen. U beweerde ook dat de politie uw moeder meenam in de 10de maand van 2012 en haar zouden gevraagd hebben om haar zoon mee te brengen waarop ze zou gezegd hebben dat ze niet weet waar u zich bevond (zie gehoorverslag CGVS p.14). **U verklaarde dus dat u zich verstopte voor de Eritrese autoriteiten sinds 2012, en in datzelfde jaar zouden ze ook uw moeder opgepakt hebben die dan verklaard zou hebben niet te weten waar u was. Dat uw moeder dan in 2013 zelf naar de Eritrese autoriteiten zou gaan om voor u een identiteitskaart aan te vragen en te gaan afhalen houdt geen steek.** Er werd u dan ook gevraagd waarom u zo nodig een identiteitskaart moest hebben, op het moment dat u zich eigenlijk aan het verstoppen was voor die Eritrese autoriteiten, en dit moet u vier keer gevraagd worden vooraleer u antwoord geeft op de vraag en zegt **dat u het niet weet.** Over uw identiteitskaart verklaarde u verder dat deze **wit en groen** zou zijn (zie gehoorverslag CGVS p.14). **In werkelijkheid is de Eritrese identiteitskaart blauw van kleur** (zie informatie in de eveneens blauwe map).

Uw onwetendheid over uw geboortedatum op uw Eritrese identiteitskaart, uw onwetendheid over de kleur van een Eritrese identiteitskaart en het feit dat u er niet in slaagt uit te leggen waarom u zo nodig een identiteitskaart nodig hebt op een moment dat u zich verstopte voor de Eritrese autoriteiten ondermijnen verder uw algemene geloofwaardigheid en benadrukken opnieuw uw erg oppervlakkige kennis van Eritrea.

U verklaarde een Eritrese vriendin te hebben over wie u zei dat ze tot en met de twaalfde graad naar school ging in Senafe en daarna naar Sawa ging. U legde verder uit dat men in Eritrea na de twaalfde graad naar Sawa moet (zie gehoorverslag CGVS p.9). U had daarvoor tijdens uw gehoor op het CGVS al verklaard dat u tot graad zes naar school ging in Keshat en dat het mogelijk was om daar naar school te gaan tot en met graad 8 maar dat men naar Senafe moet om daar graad 9 tot en met 12 te volgen (zie gehoorverslag CGVS p.7-8). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat men in Eritrea naar school gaat

tot en met graad 11 en dan verplicht naar Sawa moet om daar graad twaalf te doen. Sawa is namelijk de enige plaats in Eritrea waar men de twaalfde graad kan doen. Dat men na graad 11 verplicht naar Sawa moet om daar graad twaalf te doen en militaire training te volgen is geen detail. Uit de bijgevoegde informatie blijkt verder dat vele Eritrese studenten vermijden om graad 11 af te maken of na graad 11 proberen Eritrea te verlaten en zo proberen te vermijden dat men verplicht naar Sawa gestuurd wordt om daar de twaalfde graad te doen. **Het feit dat u dat niet weet en zelfs meerdere malen foutief verklaart dat men in Eritrea naar school gaat tot graad 12 en daarna naar Sawa moet toont verder aan dat u een erg beperkte kennis hebt over een nochtans fundamenteel aspect van het Eritrese onderwijssysteem.**

Gevraagd of u ooit hoorde over Wi'a (i.e. een militair opleidingskamp, zie informatie in uw administratief dossier), zegt u van wel (zie gehoor CGVS, p. 18). Gevraagd wat het dan is, vermeldt u plots, uit het niets, de '19e ronde'. Hierop poogde de protection officer van u te weten te komen wat de 19e ronde is, door er enkele vragen over te stellen. Telkens blijft u erg op de vlakte en slaagt u er niet in de door de protection officer gevraagde informatie te geven. Dat u zelf het begrip 'ronde' in het kader van de dienstplicht aanhaalt maar eigenlijk niet kan toelichten wat rondes zijn, tast opnieuw de doorleefdheid van uw tentoongespreide (beperkte) kennis aan.

Er werd u gevraagd wat de datum is van de Eritrese onafhankelijkheidsdag en u kon de correcte datum geven; 24 Gnbot (24 mei). Gevraagd of u wist wat er in Eritrea gevierd wordt op 1 september moet u het antwoord schuldig blijven en zegt u dat u buiten Meskel en Kudus Yohannes geen weet hebt van andere feestdagen in september.

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat men in Eritrea op 1 september de start van de onafhankelijkheidsstrijd herdenkt. U verklaarde dat men in uw dorp, om onafhankelijkheidsdag te herdenken, naar het graf van de martelaren gaat om hen te herdenken en dat men die dag ook martelaarsdag noemt (zie gehoorverslag CGVS p.21). U verklaart verder dat men op 24 mei de martelaren zou herdenken in Eritrea maar u wist niet waarom dat precies op die dag gebeurde. U zei dan dat Eritrea op 24 mei onafhankelijkheid gekregen had, van Ethiopië en dat dit in het jaar **1996 of 1997** zou gebeurd zijn. Wanneer u dan gevraagd wordt wat men in Eritrea viert op 20 juni zegt u dat er dan martelaarsdag gevierd wordt. Aangezien u zei dat men 24 mei ook martelaarsdag noemt in Eritrea werd u gevraagd wat het verschil dan is tussen deze twee dagen en uw antwoord was eerder kort; "24 mei is voor onafhankelijkheid en 20 juni is martelaarsdag, ik kan niet meer uitleggen dan dat" (zie gehoorverslag CGVS p.21). Toen u dan gevraagd werd wie die martelaars zijn die men dan herdenkt geeft u de naam Idris Awate en u kon enkel zeggen over Idris Awate dat hij "de eerste was die het geweer afschoot en de eerste was die zijn leven opofferde". U kon echter niet uitleggen waarom Idris Awate met een geweer schoot (zie gehoorverslag CGVS p.22). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat men in Eritrea op 24 mei Onafhankelijkheidsdag viert waarop men herdenkt dat het Eritrese bevrijdingsleger op 24 mei **1991** Asmara bevrijdde. 24 mei heeft dus niets te maken met martelaarsdag, wat men op 20 juni viert (zie informatie blauwe map). Op 20 juni herdenkt men de soldaten die gestorven zijn in de onafhankelijkheidsstrijd door de graven van deze martelaren te bezoeken, een activiteit waarover u verklaarde dat men die in uw dorp op 24 mei zou doen. U verwacht hier dus duidelijk twee Eritrese feestdagen en wanneer u gevraagd wordt om het verschil uit te leggen tussen deze twee dagen moet u dan toegeven dat u dit niet kan. Verder blijkt uit deze informatie dat men in Eritrea op 1 september de start van de onafhankelijkheidsstrijd viert die begon op 1 september 1961 en 30 jaar duurde. U verklaarde niet te weten wat men op 1 september viert in Eritrea maar wanneer u gevraagd wordt naar namen van martelaren die men herdenkt in Eritrea heeft u het over Idris Awate die als eerste een geweer afschoot en als eerste zijn leven opofferde, al kon u niet uitleggen waarom Idris Awate zijn geweer zou afgeschoten hebben. Idris Awate wordt herdacht op 1 september omdat hij op 1 september 1961 het eerste schot afvuurde op Ethiopische troepen, wat het begin was van de dertig jaar durende onafhankelijkheidsstrijd (zie bijgevoegde informatie in blauwe map). Het feit dat u voortdurend de betekenissen van deze drie belangrijke Eritrese feestdagen met elkaar verwart, dat u zelfs verklaart dat men in uw dorp op 24 mei de graven van martelaren zou bezoeken, dat u de naam Idris Awate geeft als voorbeeld van een martelaar die men zou herdenken op 20 juni en waarover u zelfs kan zeggen dat hij het eerste schot afvuurde maar dan niet kan zeggen waarom hij met een geweer vuurde toont duidelijk aan dat u geen enkele doorleefde kennis hebt over de belangrijkste Eritrese feestdagen en hun betekenis. Dat u over de naam Idris Awate weet te zeggen dat hij de eerst was die geschoten heeft maar dan niet eens kennis hebt van een Eritrese feestdag op 1 september waarop men dus Idris Awate herdenkt en het feit dat hij op die dag het eerste schot loste van de onafhankelijkheidsstrijd die zou eindigen in 1991 met de onafhankelijkheid van Eritrea (en dus niet in 1996-97 zoals u verklaarde) wijst duidelijk op het (slecht) ingestudeerde karakter van uw verklaringen over Eritrea. Verder vermeldt u zelf dat uw vader tijdens de 'derde ronde' van het conflict met Ethiopië

gewond raakte (zie gehoor CGVS, p. 6). U hierop gevraagd hoeveel rondes er in totaal waren in het conflict met Ethiopië moet u het antwoord schuldig blijven (zie gehoor CGVS, p. 6). Het is echter totaal niet aannemelijk dat u, die niet ver van de grens met Ethiopië zou gewoond hebben (en dus eigenlijk in de frontlinie) en wiens vader soldaat zou geweest zijn in het Eritrese leger, niet op de hoogte bent van het totaal aantal rondes in het conflict met Ethiopië. **Uw gebrek aan kennis over Eritrea wordt zelfs nog flagranter duidelijk wanneer u gevraagd wordt aan welke zee Eritrea grenst.** U ontwijkt eerst de vraag door te zeggen dat het een grote zee is tussen Batse en Asseb en wanneer u dan opnieuw dezelfde vraag gesteld wordt, komt u niet verder dan “ ik hoorde de namen Batse en Asseb” om dan uiteindelijk te zeggen dat u de naam van de zee waaraan Eritrea grenst niet kent (zie gehoorverslag CGVS p.20). U kon nochtans eerder (zoals hierboven al aangehaald) 5 namen van Eritrese zobas opgeven, waaronder de zobas Northern Red Sea en Southern Red Sea (Semenawi Keyih Bahri en Debubawi Keyih Bahri). Deze twee zobas heten natuurlijk niet toevallig zo, ze liggen beiden aan de Rode zee. Dat u deze twee namen kan opsommen maar dan niet weet aan welke zee Eritrea grenst toont duidelijk aan dat u niet eens het verband kan leggen tussen deze twee zoba namen en de zee waaraan Eritrea grenst en dit toont dus opnieuw het (slecht) ingestudeerde karakter aan van uw gebrekkige kennis van Eritrea.

Doorheen uw gehoor op het CGVS werd duidelijk dat u een erg gebrekkige kennis hebt over Eritrea en de kennis waarover u beschikt had, zoals hierboven aangetoond, een duidelijk ingestudeerd en niet doorleefd karakter. U legde daarnaast ook gewoon vele foutieve verklaringen af over Eritrea. Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaarde Eritrese nationaliteit. Het feit dat u uw verklaringen in de taal Tigrinya heeft afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Eritrese nationaliteit, omdat Tigrinya niet alleen in Eritrea wordt gesproken – waar er zo'n 2,5 miljoen Tigrinya-sprekers zijn (zie info toegevoegd aan het administratieve dossier), maar eveneens in een aanzienlijk deel van Ethiopië – waar er zo'n 4,3 miljoen Tigrinya-sprekers zijn (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), hetgeen bijgevolg geen afbreuk doet aan bovenstaande vaststellingen.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat er in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

U legde ten slotte geen documenten neer ter ondersteuning van uw asielaanvraag, identiteit of reisweg.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u noch direct, noch indirect, teruggestuurd mag worden naar Eritrea, daar er geen geloof gehecht wordt aan uw verklaringen over de Eritrese nationaliteit te beschikken.”

1.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker “Gehoorverslag CGVS blz 4-5”, “Gehoorverslag CGVS blz 7”, “Schoolrapport Eritrea op naam van B.B.F.” en “Identiteitskaart + gegevens van verzoekers moeder L.A.T.”.

Ter zitting legt verzoeker een aanvullende nota met stukken neer, zijnde “omslag met postzegels en afzender v. Eritrea”, “identiteitsdocumenten van de moeder van verzoeker van “ER” = Eritrea”, “geboortecertificaat”, “schoolrapport 7° graad (2010-2011)” en “schoolrapport 8° graad (2011-2012)”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 29 april 2015 een schending aan van de artikelen 4 en 27 Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Volgens verzoeker “kan een deugdelijke verklaring ervoor zorgen dat verzoekers onwetendheid betreffende de verschillende zogenaamde zoba's van Eritrea niet meteen wordt omgezet in verdachtmakingen en in dit geval het afwijzen van zijn asielaanvraag”. Hij wijst op zijn verklaringen dat hij nooit buiten zijn eigen dorp Neteba en enkele omliggende dorpen kwam en dat hij slechts tot de zesde graad naar school is geweest. Een deugdelijke verklaring voor het gegeven dat hij slechts vijf van de zes zoba's kon opnoemen, moet aldus verzoeker gezocht worden “in het beperkte wereldbeeld en de ongeletterdheid bij verzoeker”. Hij wijst er verder op dat hij wél vijf van de zes bestaande zoba's kon

opnoemen, dat hij wist dat zijn eigen administratie in Keshat lag, dat hij zijn eigen administrator bij naam kon noemen en dat hij elf omliggende dorpen bij naam kon noemen. Volgens verzoeker moet er dan ook rekening worden gehouden *“met de individuele situatie van verzoeker”* zodat diens onwetendheid betreffende bepaalde aspecten van de geografie van Eritrea niet meteen worden beoordeeld *“als zijnde een bewijs van diens niet-afkomst uit dat land”*. Hij herhaalt dat hij niet lang naar school is geweest en nauwelijks buiten de grenzen van zijn eigen dorp kwam en hekelt dat er tijdens het verhoor op het Commissariaat-generaal geen vragen werden gesteld over het dagelijkse leven in het dorp Neteba, alhoewel dit dorp de enige plaats was waar verzoeker gewoond heeft voor zijn vertrek naar België.

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker stukken *“die toch een duidelijke indicatie zijn van zijn daadwerkelijke afkomst uit Eritrea”*, met name zijn schoolrapport en het identiteitsbewijs van zijn moeder.

Verzoeker voert tevens de schending aan van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en *“van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, zijnde het proportionaliteitsbeginsel”*.

Verzoeker benadrukt dat hij zijn interview in de taal Tigrinya heeft afgelegd en dat Tigrinya slechts in twee landen gesproken wordt, zijnde Eritrea en Ethiopië. Volgens verzoeker wordt in de bestreden beslissing aldus *“eigenlijk geïmpliceerd dat verzoeker afkomstig zou zijn uit Ethiopië”*. Verzoeker stelt dat Tigrinya in Ethiopië bijna uitsluitend gesproken wordt door mensen uit de noordelijke Tigray-regio, die grenst aan Eritrea. Verzoeker redeneert dat, in de veronderstelling dat verzoeker een Ethiopiër uit de noordelijke Tigray-regio zou zijn, hij dan evenzeer kennis zou moeten hebben over het aantal rondes in het Eritrees-Ethiopisch conflict en over de Rode Zee. Hij stelt: *“Tigrinya-sprekers komen ofwel uit Eritrea, ofwel uit de noordelijke grenszone in Ethiopië. Beide gebieden liggen vlakbij de frontlinie van dit conflict. De redenering van het CGVS, waarbij verzoeker als een niet-Eritrese Tigrinya-spreker wordt geclassificeerd, houdt absoluut geen steek, vermits ook de niet-Eritrese Tigrinya-sprekers vlakbij de conflictzone wonen en dus in de redenering van het CGVS ook op de hoogte zouden moeten zijn van het aantal rondes in het Eritrees-Ethiopisch conflict.”*. Hij meent dat de motivering in de bestreden beslissing *“gebaseerd is op de foute veronderstelling dat alle Tigrinya-sprekende Eritreërs de details van dit conflict zouden moeten kennen, terwijl de Tigrinya-sprekende Ethiopiërs van vlak over de grens hier blijkbaar niet van op de hoogte dienen te zijn. In dit opzicht moeten we ook het gegeven dat verzoeker de naam van de Rode Zee niet meer wist bekijken. Ook voor Tigrinya-sprekers uit de Tigray-regio in Ethiopië is de Rode Zee vlakbij.”*. Volgens verzoeker dient een inbreuk vastgesteld te worden op het proportionaliteitsbeginsel: *“Er werd tijdens het interview op het CGVS voornamelijk gefocust op de schoolse kennis van verzoeker terwijl er over het dagelijks leven in het dorp Neteba nauwelijks gesproken werd. Op die manier is het onmogelijk om te achterhalen of verzoeker daadwerkelijk een Eritreër is.”*.

Ten slotte voert verzoeker nog een schending aan van artikel 33.1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag).

Waar de commissaris-generaal aangeeft verzoeker niet terug te zullen sturen naar Eritrea, klaagt verzoeker aan dat niet wordt gespecificeerd *“naar welk land hij dan wel zou teruggeleid worden indien hij het grondgebied moet verlaten”*. Hij benadrukt *“Dat indien verzoeker zou worden teruggeleid naar een ander land dan Eritrea, er geen enkele garantie bestaat dat hij daar niet zal vervolgd worden op grond van zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. Het interview dat plaatsvond op het CGVS maakt geen enkele melding van een onderzoek betreffende andere landen dan Eritrea. Bovendien wordt met betrekking tot Eritrea enkel nagegaan of verzoeker wel degelijk over de Eritrese nationaliteit beschikt, en wordt er niets gezegd over de risico's op vervolging in dat land.”*.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te vernietigen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil

(wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien de hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. De Raad stelt vast dat verzoeker zijn Eritrese nationaliteit niet aannemelijk maakt aangezien hij manifest onwetend is en incoherente verklaringen aflegde over (i) de zoba waarin zijn dorp ligt en over de administratieve indeling en de geografie van Eritrea; (ii) de geboortedatum en de kleur van zijn identiteitskaart in Eritrea, alsook het verkrijgen ervan; (iii) het schoolverloop in Eritrea en het militair opleidingskamp Wia; (iv) de Eritrese onafhankelijkheidsdag, de martelaarsdag en de onafhankelijkheidsstrijd in het algemeen.

2.4. Zo gaf verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken aan dat zijn dorp, Neteba, in de zoba Debub ligt en in de subzoba Senafe, terwijl hij op het Commissariaat-generaal foutief verklaarde dat zijn dorp en de subzoba Senafe in de zoba Maekel liggen en dat hij zich niet meer kon herinneren wat hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaard had. Later tijdens zijn gehoor werd verzoeker opnieuw gevraagd in welke zoba Senafe nu eigenlijk ligt en, hoewel het hem eerder expliciet gezegd werd dat Senafe in zoba Debub ligt, was verzoeker het opnieuw vergeten. Verzoeker weet dus niet in welke zoba hij woonde niettemin dit eenvoudige informatie is en hij naar school is gegaan.

Verzoeker is zoals de bestreden beslissing terecht stelt, onbekend met de overige zobas van Eritrea, minstens had hij de hoofdstad van zijn land moeten kennen en correct situeren. Immers gevraagd wat de hoofdstad is van zoba Debub, antwoordde verzoeker verkeerdelijk dat dit Asmara is, terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat Asmara de hoofdstad is van heel Eritrea en ook van de zoba Maekel. Gevraagd welke subzobas hij kende in zoba Debub, kon verzoeker er acht van de twaalf opnoemen, waaronder Mendefera, wat hij eerder foutief had opgegeven als de naam van een van de zes zobas in Eritrea (gehoor, p. 4). Verzoeker kon verder niet duiden wat Gash Barka is, terwijl dit de naam is van een zoba in Eritrea.

Dat verzoeker de naam van de hoogste berg in Eritrea, met name de Emba Soira, maar herkende maar niet wist waar die berg ligt (gehoor, p. 24), hoewel hij beweerdelijk uit de streek komt waar deze berg zich bevindt, wijst er op dat verzoekers kennis niet doorleefd is.

Verder blijken verzoekers verklaringen over zijn identiteitskaart geheel onaannemelijk. Zo beweerde hij op de Dienst Vreemdelingenzaken nooit een Eritrese identiteitskaart gehad te hebben, maar verklaarde hij op het Commissariaat-generaal vervolgens dat hij wel een Eritrese identiteitskaart had in Eritrea (gehoor, p. 10). Verzoeker stelde enerzijds dat hij zijn identiteitskaart verkregen had in Eritrea in de derde maand van 2013 en dat men in Eritrea 18 jaar moet zijn om een identiteitskaart te krijgen, terwijl verzoeker anderzijds beweerde in 1996 geboren te zijn waardoor hij in de derde maand van 2013 nog maar 17 jaar oud was. Verzoeker bleek hoe dan ook niet te weten wat de geboortedag is die op zijn Eritrese identiteitskaart staat (gehoor, p. 11). Verder verklaarde verzoeker dat hij zich sinds 2012

verstopte voor de Eritrese autoriteiten en dat zijn moeder opgepakt zou zijn in dat zelfde jaar, waardoor het geenszins aannemelijk is dat verzoekers moeder dan in 2013 zelf naar de Eritrese autoriteiten zou gaan om voor hem een identiteitskaart aan te vragen en te gaan afhalen. Nog over zijn identiteitskaart verklaarde verzoeker dat deze wit en groen zou zijn (gehoor, p. 14), terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat de Eritrese identiteitskaart een blauwe kleur heeft. Verzoeker bleek verder onwetend over het schoolsysteem in Eritrea. Hij meende meermaals dat men in Eritrea naar school gaat tot graad 12 en daarna naar Sawa, terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat vele Eritrese studenten vermijden om graad 11 af te maken of na graad 11 proberen Eritrea te verlaten en zo proberen te vermijden dat men verplicht naar Sawa gestuurd wordt om daar de twaalfde graad te doen. Ondervraagd over Wi'a, vernoemde verzoeker "de 19de ronde", maar hij kon geenszins toelichten wat rondes zijn. Verder verklaarde verzoeker dat de Eritrese onafhankelijkheidsdag op 24 Gnbot (24 mei) gevierd wordt, dat men die dag in zijn dorp naar het graf van de martelaren gaat om hen te herdenken en dat men die dag ook martelaarsdag noemt (gehoor, p. 21), dat Eritrea op 24 mei onafhankelijkheid gekregen had van Ethiopië in het jaar 1996 of 1997 en dat op 20 juni martelaarsdag gevierd wordt. Verzoeker kon niet aangeven wat het verschil tussen deze twee door hem genoemde martelaarsdagen is, noch wie die martelaars zijn die men dan herdenkt, noch wat Idris Awate precies deed (gehoor, p. 22) terwijl dit jaarlijks terugkerende feesten zijn (zie informatie in het administratief dossier inzake 24 mei de onafhankelijkheidsdag en 20 juni martelarendag). Verzoeker vermeldde enerzijds dat zijn vader tijdens de 'derde ronde' van het conflict met Ethiopië gewond raakte (gehoor, p. 6), maar kon niet aangeven hoeveel rondes er in totaal waren in het conflict met Ethiopië (gehoor, p. 6), terwijl hij niet ver van de grens met Ethiopië zou gewoond hebben. Ten slotte kon verzoeker niet aanduiden aan welke zee Eritrea grenst (gehoor, p. 20).

2.5. Waar in het verzoekschrift gesteld wordt dat hij wél vijf van de zes bestaande zoba's kon opnoemen, dat hij wist dat zijn eigen administratie in Keshat lag, dat hij zijn eigen administrator bij naam kon noemen en dat hij elf omliggende dorpen bij naam kon noemen, antwoordt de Raad dat de commissaris-generaal bij de beoordeling zowel de positieve als negatieve elementen in rekening heeft gebracht in het licht van het geheel van de motieven. Het is echter niet ernstig dat verzoeker, die beweert vanaf zijn geboorte in 1996 tot 2013 in Eritrea te hebben gewoond en tot de 6de graad naar school te zijn gegaan, in het licht van de bij het administratief dossier gevoegde informatie dermate weinig bekend is met zijn eigen waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld (zie berg). In zijn verzoekschrift wijst verzoeker er nog op dat hij nooit buiten zijn eigen dorp Neteba en enkele omliggende dorpen kwam en dat hij slechts tot de zesde graad naar school is geweest. Hij benadrukt "het beperkte wereldbeeld en de ongeletterdheid bij verzoeker" en meent dat er rekening moet worden gehouden "met de individuele situatie van verzoeker". Hij hekelt dat er tijdens het verhoor op het Commissariaat-generaal geen vragen werden gesteld over het dagelijkse leven in het dorp Neteba, alhoewel dit dorp de enige plaats was waar verzoeker gewoond heeft voor zijn vertrek naar België. Dienaangaande dient echter te worden benadrukt dat geenszins van verzoeker een bijzonder gedetailleerde kennis over alle aspecten van Eritrea wordt verwacht, maar wel dat zijn kennis overeenstemt met wat kan verwacht worden van iemand met verzoekers profiel en dat hij zijn eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving op geloofwaardige wijze kan toelichten. Er kan slechts vastgesteld worden dat verzoekers kennis over Eritrea enerzijds frappant onwetend en foutief is en anderzijds theoretisch en ingestudeerd is.

2.6. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker "Schoolrapport Eritrea op naam van B.B.F." en "Identiteitskaart + gegevens van verzoekers moeder L.A.T.". Ter zitting legt hij de originelen van de identiteitsdocumenten van zijn moeder neer, alsook een "omslag met postzegels en afzender v. Eritrea", "geboortecertificaat", "schoolrapport 7° graad (2010-2011)" en "schoolrapport 8° graad (2011-2012)". De Raad kan ook om andere redenen dan hun (bewezen) valsheid aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde weigeren, met name wanneer deze onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden. In casu stelt de Raad vast dat het bij het verzoekschrift gevoegde "Schoolrapport Eritrea op naam van B.B.F." slechts een fotokopie betreft, waaraan de Raad geen bewijswaarde hecht omdat deze door knip- en plakwerk gemakkelijk te vervalsen zijn (RvS 24 maart 2005, nr. 142.624, X; RvS 25 juni 2004, nr. 133.135, X). Voornoemd schoolrapport vermeldt als geboortedatum voorts 4 april 1998, terwijl verzoeker aanvankelijk beweerde op 4 januari 1999 geboren te zijn maar vervolgens na een leeftijdsbepaling verklaarde op 1 januari 1996 geboren te zijn. Het ter zitting neergelegde "geboortecertificaat" vermeldt nog een andere "Date Of Birth", met name 5 september 1995, en als "Date of Baptism" wordt 15 oktober 1995 opgegeven. De ter zitting voorgelegde schoolrapporten stellen dan weer dat verzoeker in het academisch jaar 2010/2011 13 jaar was en in het daaropvolgend academisch jaar 14 jaar. Voorts betreffen deze schoolrapporten "Grade: 8th" en "Grade 7", terwijl verzoeker op het Commissariaat-generaal aangaf met school gestopt te zijn in graad 6 - wat hij ook

meermaals benadrukt in het verzoekschrift -, zijnde in 2011 toen hij 15 jaar was (gehoor, p. 7). Deze stukken komen dan ook voor als gefabriceerd voor onderhavige procedure. De voorgelegde *"Identiteitskaart + gegevens van verzoekers moeder L.A.T."* tonen geen band aan met verzoeker zelf en worden hoe dan ook bij gebrek aan voor eensluidend verklaarde vertaling in de taal van de rechtspleging niet in overweging genomen in toepassing van artikel 8 van het Koninklijk Besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De ter zitting neergelegde *"omslag met postzegels en afzender v. Eritrea"* kan enkel aantonen dat documenten verstuurd zijn maar kunnen geen Eritrese nationaliteit aannemelijk maken. Het doopattest is onvolledig ingevuld (geen handtekening in de originele Tigrinya tekst, geen nummer en datum) en voorts zijn de gegevens inzake de kerk met andere pennen ingevuld en verbeterd zodat aan dit document bezwaarlijk enige bewijswaarde kan worden gehecht. Gelet op voorgaande vaststellingen omtrent de bewijswaarde van de voorgelegde documenten en gelet op verzoekers ongeloofwaardige verklaringen omtrent zijn herkomst, kunnen de voorgelegde documenten zijn Eritrese herkomst niet aantonen.

2.7. In zijn verzoekschrift benadrukt verzoeker dat hij zijn interview in de taal Tigrinya heeft afgelegd en dat Tigrinya slechts in twee landen gesproken wordt, zijnde Eritrea en Ethiopië. Volgens verzoeker wordt in de bestreden beslissing aldus *"eigenlijk geïmpliceerd dat verzoeker afkomstig zou zijn uit Ethiopië"*. Verzoeker stelt dat Tigrinya in Ethiopië bijna uitsluitend gesproken wordt door mensen uit de noordelijke Tigray-regio, die grenst aan Eritrea. Verzoeker redeneert dat, in de veronderstelling dat verzoeker een Ethiopiër uit de noordelijke Tigray-regio zou zijn, hij dan evenzeer kennis zou moeten hebben over het aantal rondes in het Eritrees-Ethiopisch conflict en over de Rode Zee. Waar verzoeker meent dat de motivering in de bestreden beslissing *"gebaseerd is op de foute veronderstelling dat alle Tigrinya-sprekende Eritreërs de details van dit conflict zouden moeten kennen, terwijl de Tigrinya-sprekende Ethiopiërs van vlak over de grens hier blijkbaar niet van op de hoogte dienen te zijn. In dit opzicht moeten we ook het gegeven dat verzoeker de naam van de Rode Zee niet meer wist bekijken. Ook voor Tigrinya-sprekers uit de Tigray-regio in Ethiopië is de Rode Zee vlakbij"* gaat hij uit van loutere veronderstellingen en het komt de Raad niet toe deze bij de beoordeling op te nemen.

2.8. De Raad benadrukt dat hij geen rechtsmacht heeft om zelf de nationaliteit(en) van de asielzoeker te bepalen, noch om te beslissen of hij staatloze is. Het behoort wel tot de bevoegdheid van de Raad om, op basis van de door de asielzoeker verstrekte verklaringen en documenten, uit te maken of de voorgehouden nationaliteit al dan niet geloofwaardig en aannemelijk is. Immers de asielaanvraag van verzoekende partij dient te worden afgewogen tegen het land van nationaliteit of indien staatloos, van herkomst. Hierbij berust de bewijslast bij de verzoekende partij en is het haar verantwoordelijkheid om haar beweerde identiteit, nationaliteit en regio van herkomst aan te tonen en dit door middel van authentieke identiteitsdocumenten ondersteund door geloofwaardige verklaringen of, wanneer ernstige juridische en/of materiële moeilijkheden worden aangetoond om een sluitend bewijs voor te leggen, op basis van coherente verklaringen desgevallend ondersteund door concrete en objectieve informatie. *In casu* kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker zijn Eritrese herkomst niet aannemelijk maakt en verzoeker zijn werkelijke streek van herkomst niet wenst te verklaren. Hieruit kan enkel afgeleid worden dat verzoeker meent dat hij in zijn land van herkomst geen redenen had om te vrezen voor vervolging, minstens vindt hij niet de noodzaak deze voor te leggen zodat verzoekers betoog *"Dat indien verzoeker zou worden teruggeleid naar een ander land dan Eritrea, er geen enkele garantie bestaat dat hij daar niet zal vervolgd worden op grond van zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging"* door zijn eigen handelwijze wordt ontkend. Verzoeker draagt immers zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van valse of onvolledige verklaringen tijdens de gehoren. De Raad wijst er nog op dat een kandidaat-vluchteling de verplichting heeft om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen. Het komt de Raad niet toe speculatief de lacunes in het relaas aan te vullen.

2.9. Verzoeker voert nog de schending aan *"van artikel 33.1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen (Verdrag van Genève van 28 juli 1951), het beginsel van non-refoulement"*. Artikel 33 van het Internationaal verdrag van Genève van 28 juli 1951 bevat een verbod tot uitzetting of terugleiding dat enkel betrekking heeft op beslissingen op grond waarvan de vreemdeling, die als vluchteling is erkend, verplicht zou worden naar zijn land van herkomst terug te keren. Verzoeker is echter niet als vluchteling erkend, zodat dit artikel niet op hen van toepassing is en bijgevolg niet dienstig kan worden aangevoerd.

2.10. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel

1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.11. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker niet aantoot noch aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Eritrea. Verzoeker toont immers niet aan waar hij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen.

2.12. Gelet op het feit dat verzoeker de door hem beweerde herkomst uit Eritrea niet aantoot, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Eritrea.

Besluit

2.13. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.14. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie november tweeduizend vijftien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK